

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/465/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

312/2011. (X. 26.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2011. augusztus 15-én előterjesztett **panaszát** a 2011. október 26-án megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a Nagykanizsai Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2011. augusztus 15-én elektronikus levélben terjesztette elő panaszát, melyben kifejtette, hogy aznap, a délelőtti órákban otthonukban megjelentek a Nagykanizsai Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályának nyomozói, és házkutatást tartottak. A nyomozók közölték a panaszossal, hogy injekciós tűk és fecskendők után kutatnak, amelyek egy magánfogorvosi rendelőben történt lopásból származnak. A lopást egy, a rendőrök által meg nem nevezett feljelentő szerint a panaszos követte el.

Beadványában a panaszos kifejtette, hogy egy hónappal a házkutatást megelőzően egy nővértáskát rendelt édesapja számára a Gyógypláza Webáruházból. Elmondása szerint a lefoglalt 100 db tű, valamint a 10-10 db 2 és 5 ml-es fecskendő a táskából származik, és a véletlennek köszönhető, hogy pontosan annyit talált nála a rendőrség a keresett orvosi eszközökből, amennyi a fogorvosi rendelőből eltűnt. A panaszos elmondása szerint

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

előállították a kapitányságra, ahol őt gyanúsítottként, feleségét pedig tanúként hallgatták ki. Mialatt felesége kihallgatását eszközölték a rendőrök, a panaszos állítása szerint kijött hozzá a folyosóra az egyik nyomozó, aki két választási lehetőséget vázolt fel számára. Idézve a beadványban foglaltakat, a nyomozó azt mondta, hogy vagy „bemegyünk az irodába és elmondod, hogy behatoltatok jogtalanul a rendelőbe és elhoztátok a fecskendőket és a tűket, akkor nem lesz ebből semmilyen ügy, csak kaptok mindketten egy ügyészi megrovást papíron leírva, a másik lehetőség pedig, hogy mivel a házkutatási parancs még mindig aktív, kijövünk még egyszer, és szétverjük a lakást a rendelő kulcsmásolatáért”. Mikor a panaszos közölte a nyomozóval, hogy semmi olyasmit nem fog magára vállalni, amit nem követett el, akkor a nyomozó dehonesztáló kifejezésekkel illette („fogd be a pofádat te bolond”).

Felesége kihallgatását követően a panaszosra került sor, aki közölte, hogy panasszal él a gyanúsítás ellen, mivel a terhére rótt bűncselekményt nem követte el. A panaszos elmondása szerint a nyomozók többször is utaltak arra, hogy „gond van a szürkeállományával”. A panaszos nehezményezi, hogy a kirendelt védő részére segítséget nem nyújtott, csak lehajtott fejjel ült, cigarettázott és kávézott. A panaszos kihallgatása során elmondta, hogy egy alkalommal járt a fogorvosi rendelő folyosóján, mikor felesége édesanyjának, aki a rendelőben takarít, bemutatkozott. A rendőrök állítása szerint a panaszos anyósa kulcsával hatolt be a rendelőbe, amit a panaszos arra hivatkozva cáfolt, hogy anyósa kifejezett kérésére egyáltalán nem is tartja a kapcsolatot vele. A panaszos elmondta, hogy kihallgatását követően felesége is arról számolt be, hogy elmeállapotára nézve terhelő kijelentéseket tettek a nyomozók, és sértegették a panaszos szüleit is. Beadványa végén a panaszos megjegyzi, hogy epilepsiával, Parkinson-kórral, valamint paranoid skizofréniával kezelik a pszichiátriai osztály ideggyógyozójában.

2) Augusztus 16-án kelt, szintén elektronikus levélben megküldött panasz-kiegészítésében kifejti, hogy aznap bevitte a kihallgatását fogyanatosító nyomozó részére azt a címkét, amelyen láthatóak a nővértáska megrendelésének azonosító adatai (feladó, címzett, a rendelés összege). A panaszos elmondása szerint, neki arról volt tudomása, hogy a levelet csak ott kellett volna hagynia egy zárt borítékban a rendőrségi portán, azonban a portás megkérte, hogy legyen türelemmel, mert a nyomozók beszélni kívánnak vele néhány percet. A r. alezredes irodájába kísérte, majd nyomdafestéket nem tűrő szavakkal sértegette, elmeállapotára tett megjegyzéseket („orvosi szakvélemény szerint hülye”) bántalmazással fenyegette, és kijelentette, hogy a panaszos kihasználja feleségét.

3) 2011. augusztus 19-ei dátummal a panaszos, beadványait kiegészítve megküldte az általa rendelt nővértáska tartalmát igazoló levelet. A Gyógypláza Kft. által kiállított igazolás tanúsítja, hogy a cég által forgalmazott, és a panaszos részére megküldött nővértáska valóban a panaszos lakásán a házkutatás során lefoglalt számú tűt és fecskendőt tartalmazta.

4) 2011. szeptember 22-én a Testület felhívására a panaszos pontosította beadványát, és szó szerint idézte azokat a kifejezéseket, amelyeket a kihallgatását végző nyomozók használtak, miközben a bűncselekmény beismerésére próbálták rábírní. A r. alezredes társa utalt rá, hogy találkoznak majd még civilben, „neki vége, mert a feje a betonon fog landolni” és az alezredes bántalmazni is akarta. A panaszos elmondja, hogy gyógyszereit nem vette be, és betegségeiből kifolyólag tünetei előjöttek (végtagjai remegtek, izmai megfeszültek), és addig nem akarták kiengedni, amíg egy általa ismeretlen papírt alá nem írt. Beszámolt róla, hogy azóta is folyamatosan kap fenyegetéseket, „öngyilkosságba kergetik”, így elhatározta, hogy ő maga is feljelentést fog tenni az ügyében eljáró rendőrök ellen.

II.

A Testület a panasz kivizsgálása során, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért a rendőrségtől a panaszolt intézkedésről, illetőleg megküldeni kérte az azzal kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, valamint konkrét kérdésekkel összefüggésben a rendőrség álláspontját.

1) A panaszos gyanúsítottként történő kihallgatásáról 2011. augusztus 15-én a Nagykanizsai Rendőrkapitányságon felvett jegyzőkönyv tanúsága szerint a panaszost jogtalan behatolással szabálysértési értékre elkövetett lopás vétségének megalapozott gyanúja miatt kísérték a kapitányságra. A panaszos kihallgatásának közvetlen oka, hogy a gyanú szerint lopott kulcs használatával behatolt egy magán-fogorvosi rendelőbe, ahonnan mintegy 20 000 forint értékben fecskendőket, valamint fecskendőtüket tulajdonított el. A panaszos beadványaiban nem tért el a vallomásában kifejtettektől, és határozottan kijelentette, hogy a fogorvosi rendelőben – azt az egy alkalmat leszámítva, amikor a felesége bemutatta az édesanyjának – nem járt, oda jogtalanul egyáltalán nem hatolt be és nem is tulajdonított el semmit.

2) A Nagykanizsai Rendőrkapitányság vezetője 2011. szeptember 21-én kelt levelében tájékoztatta a Zala Megyei Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatának vezetőjét a Testület megkeresésére adott válaszáiról. A kapitányságvezető r. alezredes levelében közli, hogy a panaszost nem is állították elő a Nagykanizsai Rendőrkapitányságra. Kihallgatására 12 óra 50 perc és 14 óra között került sor, kirendelt védő jelenlétében. A kihallgatást egy r. alezredes, valamint egy r. törzssászlós folytatta le, és az beszámolójuk szerint mindvégig hivatalos hangnemben zajlott. A kapitányságvezető levelében állítja, hogy kollégáit ismerve, valamint tekintetbe véve azt a tényt, hogy védő is jelen volt a kihallgatáson, nem tartja elképzelhetőnek, hogy a kihallgatást végző rendőrök a panaszos szellemi képességeit minősítették volna. A rendőrkapitány a panasz azon részére reagálva, amelyben a panaszos a r. alezredes nyomdafestéket nem tűrő sértéseit idézi, ugyanígy foglalt állást. Arra a kérdésre válaszolva, hogy a r. alezredes milyen okból hívta be a panaszost 2011. augusztus 16-án az irodájába, kifejtette, hogy az alezredes személyesen vette át a panaszostól az általa az iratokhoz csatolni kívánt futárszolgálati címkét, valamint tájékoztatta, hogy hivatalos úton is meg fogja keresni a feladót a csomag tartalmának megállapítása érdekében.

3) A Nagykanizsai Rendőrkapitányság Bűnügyi-felderítő Osztályának vezetője 2011. szeptember 21-én kelt jelentésében arról számolt be, hogy a házkutatást a r. alezredes, valamint a r. törzssászlós hajtotta végre, amelyet követően tájékoztatták a bűncselekmény elkövetésével gyanúsított panaszost, hogy amennyiben önként bejön a kapitányságra kihallgatás céljából, eltekintenek az előállítás foganatosításától. A panaszos a tájékoztatást megértette, és saját elhatározásából ment be a rendőrkapitányságra. A jelentés szerint a panaszos a nyomozók tudomására hozta, hogy pszichiátriai beteg, ezért hozott a r. törzssászlós határozatot a védő kirendeléséről. A panaszos felesége, törvény által biztosított jogával élve nem tett vallomást. A panaszos, kihallgatása ellen nem tiltakozott, bűnösségét mindvégig tagadta, majd vallomásának megtételét és bűnügyi nyilvántartásba vételét követően távozott a kapitányságról. Jelentésében az osztályvezető arról számol be, hogy 2011. augusztus 16-án a panaszos önként döntött úgy, hogy személyesen hozza be a kapitányságra a futárszolgálat által hátrahagyott címkét. Az osztályvezető megállapítja, hogy a panaszos állításai nyomán indult vizsgálat során nem állapították meg az ügyben eljáró rendőrök

hangnemének vagy magatartásának udvariatlan voltát.

4) A r. alezredes 2011. szeptember 19-én kelt jelentésében a fentiekhez képest annyi új információt hozott a Testület tudomására, hogy a terhelt a gyanúsítás ellen panasszal élt, amelyet az N. városi Ügyészség a nyomozati iratokat megvizsgálva, mint alaptalant elutasított. Jelentésében kategorikusan cáfolta azt a feltételezést, hogy bármely az eljárás által érintett személlyel szemben sértő, vagy megalázó kijelentést használtak volna társával, a r. törzssászlóssal.

5) A r. törzssászlós 2011. szeptember 19-én kelt jelentésében a korábbi rendőrségi iratokkal megegyező módon írta le a kihallgatást. A már rögzített megállapításokon túl a panaszos számára állítólagosan felkínált két választási lehetőség kapcsán megjegyezte, hogy a terhelttel valóban közölték: amennyiben az eljárás során szükségessé válik, lehetséges, hogy a törvényi feltételek fennállta esetén megismételt házkutatásra fog sor kerülni, azonban ennek kapcsán senki nem használt olyan kifejezéseket, amelyeket a panaszos sérelmezhetett volna.

6) A Testület munkatársa 2011. október 12-én mobiltelefonon beszélt az ügyvéddel, aki a panaszos 2011. augusztus 15-én lefolytatott kihallgatásán kirendelt védőként volt jelen. Az ügyvéd, kérésre elmondta, hogy a kihallgatás során rendellenességet nem tapasztalt, a rendőrök által használt hangnem nem volt sértő, és minden a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően zajlott.

III.

A fentiek alapján tehát a panaszos sérelmezi egyrészt, hogy a rendőrség egy általa el nem követett bűncselekmény beismerésére próbálta rávenni, nehezményezi továbbá, hogy a nyomozók sértegették, bántalmazással fenyegették, valamint megjegyzéseket tettek ő és családtagjai értelmi képességeire. Beadványában kifogásolja a kirendelt védő passzivitását, és összességében panaszából, valamint az általa csatolt bizonyítékokból kitűnik, hogy a Testülettől várja annak igazolását, hogy a terhére rótt bűncselekmény véghezvitelével alaptalanul gyanúsítják.

A Testületnek elsőként abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy hatásköri szabályai alapján valamennyi panaszosi sérelem vizsgálatát elvégezheti-e.

Az rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdése alapján a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

- a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, löfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegosztatás stb.),

esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

a) A fenti rendelkezések értelmében a Testület nem rendelkezik hatáskörrel azon kérdés vizsgálatára, hogy a rendőrség valóban megkísérelte-e a kihallgatás során rábírní a panaszost, hogy a terhére rótt bűncselekmény elkövetését beismerje, mindazonáltal felhívja a figyelmet, hogy amennyiben a nyomozók a beismerő vallomás megtételével összefüggésben valóban erőszak alkalmazását helyezték kilátásba a panaszossal szemben, a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 227. §-ának (1) bekezdésében szabályozott kényszervallatás tényállása alapján büntetőeljárásnak lehet helye.

b) A panaszos beadványában kifogásolja, hogy a kirendelt védő csak a díjáért volt jelen a kihallgatáson, érdemi segítséget nem nyújtott számára, csak ült lehajtott fejjel, cigarettázott, kávézott, ráadásul időnként ki is ment a kihallgató-helyiségből. **Mivel a kirendelt védő kötelezettségeinek teljesítését a Testület a rá irányadó hatásköri szabályok értelmében nem vizsgálhatja, a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) rendelkezései irányadóak.** A Be. 48. § (5) bekezdése akként rendelkezik, hogy a védő kirendelése ellen nincs helye jogorvoslatnak, de a terhelt – indokoltan – más védő kirendelését kérheti azon bíróságtól, ügyészségtől, illetőleg nyomozó hatóságtól, amely előtt az eljárás folyik. Ezen túlmenően, a munkáját hanyagul végző kirendelt védő ellen az ügyvédi kamaránál panasz emelhető.

c) Mivel a panaszos beadványában többször is említi, hogy azon bűncselekményt, amelynek elkövetésével gyanúsítják, egyáltalán nem követte el, és állítása alátámasztására bizonyítékként csatolja a nővértáska tartalmáról kiállított igazolást, valószínűsíthető, hogy a Testület állásfoglalására büntetőügyének megítélése kapcsán is számít. **A Testület a hatáskörét megállapító jogszabályi rendelkezések értelmében nem bűnügyi hatóság, nem jogosult annak elbírálására, hogy a panaszos valóban elkövette-e a bűncselekményt, melynek véghezvitelével a nyomozó hatóságok gyanúsítják, ezért a továbbiakban ezen kérdés vizsgálatától eltekint.**

d) A beadvány azon részeivel kapcsolatban, amelyben a panaszos a nyomozók elmeállapotára tett célzásait, valamint sértő megjegyzéseit idézi, a Testület a következőképpen foglalt állást.

A Testület hatáskörébe tartoznak mindazok a rendőri intézkedések, kötelezettségszegések, mulasztások, stb., amelyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek keretében a Testületnek lehetősége van arra, hogy az Rtv. IV. fejezetében, a rendőrség működésének általános elveit és szabályait rögzítő rendelkezések kapcsán vizsgálódása körébe vonjon minden olyan rendőri tevékenységet, amelyet az V. és a VI. fejezetek ugyan nem nevesítenek, de amelynek vonatkozásában a IV. fejezetben foglalt követelményeknek érvényesülniük kell.

Az Rtv. IV. fejezetében szereplő 11. § (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni. A 11.§ (1) bekezdése – a fentebb kifejtettek alapján – olyan általános jellegű rendőri kötelezettséget rögzít, amelynek megsértése esetén helye van a Testület eljárásának akkor is, ha a jogsértés nem az Rtv. V. és VI. fejezetében foglalt rendelkezések alkalmazásával függ

össze. Az Rtv. 11. §-án keresztül tehát vizsgálhatóvá válik a rendőrség részéről eljáró személyek olyan tevékenysége is, amely az Rtv.-től eltérő egyéb jogszabályok által rendezett eljárási szabályok alapján zajlik.

A Testület hatáskörének ilyen értelmezése azonban nem biztosít korlátlan lehetőséget a Testület beavatkozására. Töretlen gyakorlata szerint ugyanis a Testület az Rtv. 11. §-a kapcsán csak akkor vizsgál az Rtv. V. és VI. fejezetén kívül eső rendőri aktusokat, amennyiben a panaszolt rendőri intézkedéssel vagy mulasztással szemben speciális jogorvoslatot az adott ügyre vonatkozó eljárási szabályok nem biztosítanak. Ennek megfelelően jelen ügyben azt kellett vizsgálni, hogy állt-e a panaszos rendelkezésére olyan speciális büntető eljárásjogi jogorvoslat, amely az általa állított és sérelmezett jogsértések orvoslására alkalmas.

A Be. 196. § (1) bekezdése szerint, akinek az ügyész vagy a nyomozó hatóság intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása a jogait vagy érdekeit közvetlenül sérti, az a tudomásszerzéstől számított nyolc napon belül panasszal élhet. A Testület hatásköre vizsgálatánál figyelemmel volt a legfőbb ügyész helyettesének NF.8380/2010/8-I. sz. alatti, 2010. október 7-én kelt, a testületi hatáskör kérdésében írt levelére, amely szerint a Be. 196. §-a szerinti panasz „célja a nyomozás során a hatékony jogorvoslat lehetőségének biztosítása a nyomozó hatóság vagy az ügyész határozatba nem foglalt döntésével, intézkedésével (pl. gyanúsítás közlése) szemben, vagy az intézkedés elmulasztása miatt”. **Mivel azonban a Be. említett rendelkezése nem nyújt jogorvoslatot a panaszosok azon sérelmeire, amelyek az eljárási cselekmények végrehajtásának módjával, kapcsolatosak, a Testület vizsgálat tárgyává tette a panaszos kihallgatását végző rendőrök magatartását.**

IV.

Az eljárás során a Testület megállapította, hogy a rendőrök a kihallgatás során a panaszos állítása szerint használt sértő hangneme, valamint a kihallgatás fenyegető légköre érintették a panaszosnak a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 54. § (1) bekezdésében rögzített emberi méltósághoz való alapvető jogát az alábbiak szerint.

A panaszos beadványában előadott szilárd álláspontja szerint őt és családtagjait a Nagykanizsai Rendőrkapitányság nyomozói a bűncselekmény kivizsgálása során több ízben is olyan kifejezésekkel illették, amelyek alkalmasak voltak arra, hogy emberi méltóságának sérelmét valósítsák meg. Állítása szerint őt az intézkedő r. alezredes bolondnak nevezte, és az eljárás során a nyomozók több alkalommal is utaltak arra, hogy „gond van a szürkeállományával”. 2011. augusztus 16-án, amikor személyesen vitte be a futárszolgálat által hátrahagyott igazoló címkét, a r. alezredes elmondása szerint minősíthetetlen hangnemben sértegette, elmeállapotára tett megjegyzéseket („orvosi szakvélemény szerint vagy hülye”) kilátásba helyezte bántalmazását, és kijelentette, hogy a panaszos kihasználja feleségét. A panaszos beadványában saját maga jegyzi meg, hogy különböző pszichés betegségek miatt orvosi kezelésre szorul, ami arra enged következtetni, hogy az elmeállapotára, valamint értelmi képességeire tett megjegyzések különösen érzékenyen érintették.

Az alezredes 2011. szeptember 19-én kelt jelentésében kategorikusan cáfolta azt a feltételezést, hogy bármely az eljárás által érintett személlyel szemben sértő, vagy megalázó kijelentést használtak volna társával, a r. törzsszászlóssal.

A r. törzsszászlós 2011. szeptember 19-én kelt jelentésében szintén cáfolta a panaszos hangnemmél kapcsolatos állításait, és az általuk állítólag felkínált két választási lehetőséggel kapcsolatban közölte, hogy a terheltet csupán tájékoztatták, hogy amennyiben az eljárás során szükségessé válik, és a törvényi feltételek ezt lehetővé teszik, megismételt házkutatásra fog sor kerülni. Azt azonban ő is hangsúlyozta, hogy senki sem használt olyan kifejezéseket, amelyeket a panaszos sérelmezhetett volna.

A Nagykanizsai Rendőrkapitányság vezetője 2011. szeptember 21-én kelt levelében állítja, hogy kollégáit ismerve, valamint tekintetbe véve azt a tényt, hogy védő is jelen volt a kihallgatáson, nem tartja elképzelhetőnek, hogy a kihallgatást végző rendőrök a panaszos szellemi képességeit minősítették volna. A rendőrkapitány a panasz azon részére reagálva, amelyben a panaszos a r. alezredes nyomdafestéket nem tűrő sértéseit idézi, ugyanígy foglalt állást.

A panaszos 2011. augusztus 15-én lefolytatott kihallgatásán kirendelt védőként eljáró ügyvéd a Testület munkatársával folytatott telefonbeszélgetés során kérésre elmondta, hogy az eljárás során rendellenességet nem tapasztalt, a rendőrök által használt hangnem nem volt sértő, és minden a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően zajlott.

A rendőrök magatartásával kapcsolatban a Testület felhívja a figyelmet az Rtv. 2. § (1) és 13. § (2) bekezdéseiben foglalt rendelkezésekre. Az Rtv. 2. §-a (1) bekezdésének második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. Az intézkedő rendőröktől – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjaitól – minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés. Az említett rendelkezés alapján a Testület hangsúlyozza, hogy a rendőrökre, mint a közhatalom képviselőire különös súllyal nehezedik az emberi méltóság, és az emberi jogok tiszteletben tartásának kötelezettsége, ezért minden körülmények között elvárható a tisztességes, az általa képviselt közfeladat mértékéhez méltó, a másik személy emberi méltóságát mindenkor szem előtt tartó viselkedés és hangnem.

A Testület állásfoglalásának meghozatalakor értékelte azt a körülményt, hogy a kirendelt védő a rendőrség állításait megerősítette, ugyanakkor tekintettel volt arra a tényre, hogy a beadványban említett folyosói incidens, valamint a kihallgatás másnapján lezajlott párbeszéd során a védő nem tartózkodott a helyszínen.

A Testület a rendőrség, valamint a panaszos állításai közötti ellentmondást egyéb bizonyítékok hiányában nem tudta megnyugtatóan feloldani, ezért úgy foglalt állást, hogy a panaszos emberi méltóságának sérelme nem megállapítható.

V.

A Testület megállapításai szerint a vizsgált ügyben a panaszossal szemben alapvető jogot sértő intézkedés nem állapítható meg, így az Rtv. 93. § (2) bekezdésének első fordulata alapján a Testület a panaszt az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez tett át.

Budapest. 2011. október 26.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
előadó testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET